

SPILL: Burnout Revenge

A: Xbox 360, Xbox PS 2. Sing, og kan mose tstanderne 100 ganger av banen.

ORFOR: Best lang mose, og det går unna i vanvittige hastigheter.

Tore Sand

BOK: James Lee Burke: Smertens vei

A: Draps-erforsker ve bicheaux nmer på øret av sin mors mor-ete.

ORFOR: av de al-

ter Beste i Burkes serie om Robicheaux.

Hans H. Skei

CD: Girl From Saskatoon: This Is Only The Beginning

A: Norsk country og folk fra Øst-til

ORFOR: Istøpt, ved såre og ler nerve

gjennomsyrrer hele utgivelsen.

Cecilie Asker

DVD: The Woodsman

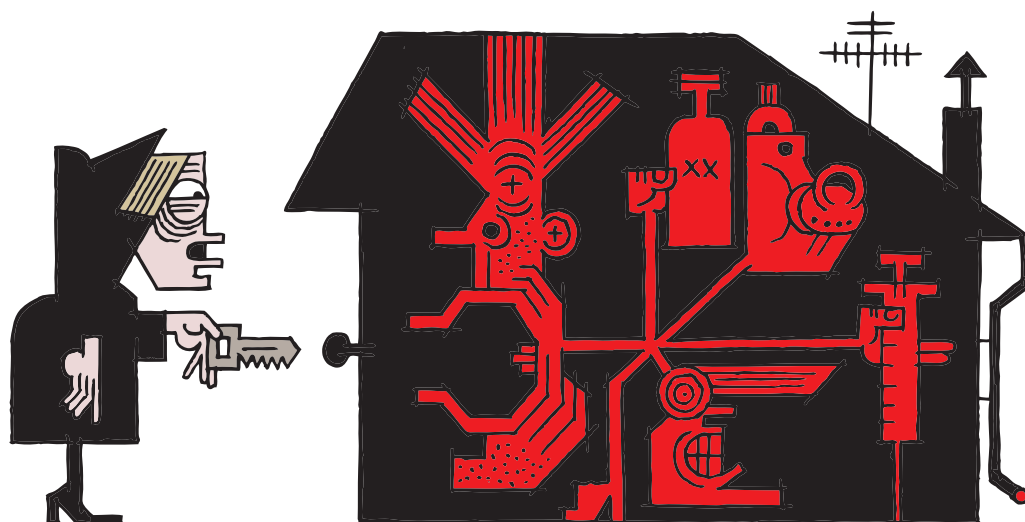

A: Utfordrende om dofilidømt n slipper ut fengsel et 12 år.

ORFOR: En ident modig film, tankevek- n Bacon og Kyra Segdwick gir dybde og tro-

verdighet til vanskelige roller.

Tone Værvågen

ILLUSTRASJON: LARS FISKE

Verneombud etterlyses

ELIN ØRJASETER
skribent

«Hvordan takle presset i en krevende jobb?». Foredraget holdes på et seminar for næringslivsledere i Barcelona. «I et stressende arbeid er det viktig å løfte blikket og få nye impulser», skriver arrangøren. Det får man best på den iberiske halvøy. «For dem som ønsker det, har vi også lagt til rette for sesongstart på Barcelonas nyeste golfbane». Om kvelden samles direktørene og deres ektefeller til middag. Pressede og stressede i alle land, foren eder på golfbanen!

Jeg er personaldirektør. Hver dag fyller hyllen min av artikler, brosjyrer og rapporter om hvor fælt vi har det, vi som jobber, enten vi er ledere eller vanlige ansatte. Hvis det fysiske arbeidsmiljøet er fritt for plager, bør man undersøke det psykososiale arbeidsmiljøet – et så upresist begrep at det er en evig kilde til fokus og tiltak.

Vår arbeids- og inkluderingsminister, Bjarne Håkon Hanssen, forsikrer at Regjeringen vil intensivere innsatsen mot arbeidsrelaterte helseplager. Vi mangler fortsatt kunnskap om sammenhengen mellom arbeidsliv og helse, skriver Hanssen i Dagbladet 27. mars i år.

Arbeidslivet brutaliseres. Det er en sannhet så stor og tom og hul at ingen gidder å undersøke om det stemmer. Unntatt Statistisk sentralbyrå. I byråets blad Samfunnsspeilet, nr. 1/2006, kan vi lese følgende: «I motsetning til den allmenne oppfatning om at presset i arbeidslivet øker, viser ikke våre resultater noen klar økning i perioden 1996 til 2003». Arbeidslivet brutaliseres ikke, mener SSB.

Jeg har brukt hele mitt yrkesliv på å lytte til arbeid-

stager i ulike situasjoner. Som fagforeningskvinne og senere som hodejeger har jeg snakket med ansatte i et stort antall bedrifter. Jeg har hørt på direktører, arbeidere og funksjonærer. Og det store flertall har det ganske greit. Et mindretall har det tungt. Men det er sjelden jobben som gjør dem syke. Det er livet. Eller helt presist: Det er kombinasjonen av inntektsbehov og omsorgsansvar.

Noen har familier som krever ekstra mye. Noen har kronisk syke eller utviklingshemmede småbarn, psykotiske eller narkomane store barn eller pleietrengende ektefeller og foreldre. De arbeidstakerne som har tunge omsorgsoppgaver er de virkelig pressede arbeidstagerne. Vi legger ikke merke til dem, for de underholder ikke om sin skjebne i kantina. De organiserer seg ikke og de velger ikke tillitsvalgte. De har nok med å forhindre slag og spark i sitt eget hjem, våke om natten eller kle på folk som er tyngre enn dem. Og så går de på jobben. Etter arbeidsdagen drar de hjem, der hvor intet verneombud stanser arbeidet, som garantert går ut over liv og helse.

For parallelt med at arbeidsgivere får ansvar for alle våre tenkelige og utenkelige lidelser i arbeidstiden, har en blanding av offentlig sparekniv og politisk reformiver sørget for at lidelsene i hjemmet holder seg på et stabilt høyt nivå.

Jeg slutter aldri å bli overrasket over misforholdet mellom det gjennomregulerte arbeidslivet og det skyggelagte privatlivet. Et misforhold mellom stor ståhei om potensielle luksusproblemer og liten ståhei om livet selv: Det virkelige slitet.

Det er sjelden jobben som gjør dem syke. Det er livet.